

[Poul Møller.]

højtærede finansministers samordningspolitik er jo forsvundet, den eksisterer ikke mere. Det erkendte den højtærede finansminister for så vidt indirekte i går, hvor han gav udtryk for forståelse for det ærede medlem hr. Brodthagens udtalelser. Der er ingen økonomisk samordning fra regeringens side. Hvis vi ikke foretager en forøgelse af den private opsparing i de kommende måneder, hvis vi ikke sørger for, at de indkomststigninger, der finder sted nu, får mulighed for at blive forbeholdt opsparingen, er jeg overbevist om, at vi til efteråret vil se en regering, der kommer med nye skattebyrder til befolkningen.

Disse nye skattebyrder på befolkningen kan kun undgås, hvis man gennem en frivillig opsparingsordning sikrer en sådan tilbageholdenhed over for forbrugsstigninger, at valutareserverne så nogenlunde kan holde sommeren over. Derfor må jeg bede ærede medlemmer om i denne situation at overveje deres standpunkt, når de skal stemme om dette dagsordensforslag. Det er nødvendigt at gøre sig klart, at hvis vi ikke vil have tvangsbyrder på befolkningen, må vi give befolkningen en mulighed for frivilligt, og derigennem også skattefrit, at spare tilstrækkelige midler op til, at forbruget holdes i ave. Vi har ikke villet fastlægge nogen bestemt beløbsgrænse for denne skattefri opsparing, vi vil overlade dette til regeringens skøn, men vi ønsker, at der nu fra regeringens side kommer et forslag, der kan fremme den frivillige og den private opsparing i landet, således at vi kan komme ud af den tilstand med fare for inflation, vi i dag befinder os i.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de ændringsforslag, som jeg har anbefalet i betænkningen, til vedtagelse og endvidere anbefale det høje ting at stemme for det af det ærede medlem hr. Foged og mig stillede forslag om motiveret dagsorden.

Baunsgaard: Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale de af finansministeren stillede og af hele udvalget eller dets flertal tiltrådte ændringsforslag til ligningslovsforslaget, og jeg føler kun trang til at understrege det glædelige, jeg finder i den nye klare stilling, der er skabt for enker med hensyn til skattepligtens ophør fra og med

første kvartalsskifte. Jeg mener, det er en gavnlig foranstaltning, at dette nu er blevet klarlagt i ligningsloven.

Hvad angår lovforslaget om særlig indkomstskat, skal jeg blot omtale det spørgsmål, der har været drøftet i udvalget, om beskatning af forsikringssummer i tilfælde af brandskade. Jeg erkender, at der her består et problem, og at det rent umiddelbart ikke forekommer rimeligt, at man i tilfælde af en ejendomsbrand skal beskattes med en særlig indkomstskat af den udbetalte forsikringssum. Men det hænger jo sammen med, at man ved genopførelse af den brandlidte bygning kan påbegynde afskrivningerne på det nye, meget højere grundlag. Det rigtigste vil vel nok være, at man finder frem til en ændring i afskrivningsbestemmelserne, sådan at man ikke skal beskattes i tilfælde af en konstateret fortjeneste ved forsikringserstatningen. Men jeg må give den højtærede minister ret i, at det kan ikke være rimeligt både at have det nye store afskrivningsgrundlag og samtidig skattefrihed; jeg ville dog være glad, om finansministeren vil bekræfte over for mig det ønskelige i at blive enig om at klare problemet over afskrivningsreglerne.

I anledning af det forslag til dagsorden, som det ærede medlem hr. Foged og det ærede medlem hr. Poul Møller har stillet, vil jeg gerne sige, at jeg kan være enig med de ærede medlemmer i, at der nok bliver god grund til at interessere sig for både forbruget og for landets almindelige økonomiske stilling. Men det er min opfattelse, at hvis vi virkelig med udsigt til held skal kunne imødegå inflationsfaren, så bør nok alle kræfter, også i det høje ting, benytte sommeren til at koncentrere deres tanker om muligheden for at få genskabt en egentlig samordningspolitik. Det, der er sket i denne vinter og i dette forår, er jo i virkeligheden, at befolkningsgrupper har stillet sig i hver sit hjørne med skyklapper for og stillet krav uden hensyn til den øvrige befolkning, og den slags går jo desværre i et moderne samfund altid galt.

Derfor forstår jeg ikke, hvad man egentlig vil opnå med et sådant forslag, der opfordrer regeringen til i løbet af den meget korte tid, som der jo her er, at foranledige et opsparringsfremmende lovforslag fremsat her i tinget. Det må vist være det, man i al-